

GENERALSEKRETÆR H. MARKS-JØRGENSEN

Aaret 1931 var i mange Henseender et begivenhedsrigt Aar for dansk Travsport, og en af de største Begivenheder i Aarets Løb var det uimodsigeligt, da den gamle, hæderkronede Generalsekretær Hugo Jørgensen den 25.

Juli, efter 45 Aars utrættelig Tjeneste i Travsagen, lukkede sine Øjne. Han døde, som han havde ønsket det, „med Støvlerne paa“, kun kort Tid efter at have afsluttet et Meeting paa sin elskede Bane. Kort Tid i Forvejen havde han taget sin Afsked fra 1. Januar 1932 at regne; men det skulde ikke forundes ham at nyde Hvile efter den lange Arbejdsdag og mæt af Dage og Hæder leve endnu nogle Aar som den agtede

Raadgiver for dansk Travsport. Som hans Efterfølger var allerede udnevnt hans Søn, Sekretær Marks-Jørgensen, og Skæbnen vilde det saa underligt, at „den unge Sekretær“ kom til at tiltræde Generalsekretærposten den 1. August 1931, nøjagtig 20 Aars Dagen for sin første Ansættelse som Vicesekretær i Selskabet.

Marks-Jørgensen er i Grunden en for godt kendt Mand, til, at vi behøver at komme nærmere

ind paa hans Arbejde og hele Habitus; men et Generalsekretærskifte kan dog ikke gaa af uden at ogsaa den yngre Generation, der ikke har kendt den nye Generalsekretær igennem alle de 20 Aar, hører lidt om, hvad han har udrettet.

Generalsekretæren er født 24. November 1890 og saaledes nu 41 Aar gammel, og da han tiltraadte den 1. August 1911, var han altsaa knapt 21 Aar. Allerede i Begyndelsen af Aaret — eller rettere ved Slutningen af 1910 — havde Bestyrelsen

besluttet Ansættelse af en Vicesekretær, og Marks-Jørgensen søgte da Posten, men opnaaede i første Omgang kun et Mindretal af Stemmer. En af Aarsagerne hertil var iøvrigt den, at „den Gamle“ bestemt satte sig imod Ansættelsen; det

Forholdene, da han som ganske ung traadte til. Som han selv engang sagde det: „Hvad Fanden, naar de første Læseøvelser var Korrektur paa Traverkalenderen, de første Skriveøvelser Kopier af Bedækningsattester og det første Sprogstudium Lehndorffs, Gochers og Wrangels Hestebøger, saa skal det hænges ved!“

— Og saa sad Journalistblodet, der jo er lige saa udryddeligt som Zigeunerblod, i ham. Allerede som fjortenaarig Dreng skrev han sit første Sportsreferat til „Vort Land“, og han holdt ved lige siden da. Han skrev om Kapsejlad, Rosport og Hestesport til „Vort Land“ o. fl. Blade og var allerede som syttenaarig fast Korrespondent til tyske Sportsblade. Snart blev det dog Hestesporten, der fik fast Tag i ham, og det er typisk for ham, at hans første „store“ Artikler var instruktive Artikler om Indretninger som Vægten og Starten. Han var den første, der lod Publikum kigge om bag Travsportens Kulisser og lukkede dette hidtil for den store Mængde ukendte Land op paa vid Gab, og stik imod „den Gamle“, der som en Gnier rugede over sine Kundskaber

og kun sjældent lod Menigmand stikke Næsen i Maskineriet, øste „den Unge“ sine Kundskaber ud med rund Haand. Og det er han aldrig hørt op med; alle de danske Fagblade har gennem Aarene bragt Artikler fra ham om Start, Diskvalifikation, Rekordvæsen, Totalisator, Avls-teorier, Løbsreglementer og deres Fortolkninger osv., osv.; intet har været ham helligt, havde vi nær sagt, og saa har det meste af, hvad han havde at sige om en Ting, været det sidste Ord i Sa-

var hans Ønske, at Sønnen, der i 1908 havde taget Studentereksamen og nu studerede Statsvidenskab, skulde gaa videre ad den studerende Vej og ikke ind i den omtumlede Travtilværelse. Da saa den foretrukne Sekretær opnaaede en bedre lønnet Stilling et knapt Aar efter sin Ansættelse, gav han Marks-Jørgensen sin bedste Anbefaling, og denne i Forbindelse med Stemmatallet ved det foregaaende Valg satte ham ind paa Pladsen.

Marks-Jørgensen var ikke ukendt med

gen. Marks-Jørgensen forbinder et grundigt teoretisk Studium med en rig praktisk Erfaring; han har i al sin Tid holdt Øjne og Øren vidt aabne og rubrikeret sine Erfaringer saa nøjagtigt, at han i et givet Tilfælde altid har kunnet trække en Skuffe ud i Hjernen, naar noget hændte indenfor Travet, og fremdraget de Sæse af ligelydende Tilfælde. Der kan næppe hænde den Ting paa en Traverbane, der træffer ham uforberedt.

Denne Hang til Systematik har ogsaa altid præget hans Skribentvirksomhed og givet hans Fremstillinger et vidtløftigt og til Tider ret tungt og tørt Præg; men alligevel er de populære og har været det danske Travfolk en uvurderlig Lære gennem Tiderne. Dette gælder ikke mindst hans Artikler om Hesteavl; naar nu om Stunder enhver Travmand med Sagkundskab taler om amerikanske Traverere, deres Afstamning og deres Avlsværdi, saa har de Marks-Jørgensen og hans Skole at takke derfor.

I Kraft af sin Viden og Kunnen har Marks-Jørgensen i hele sin Funktionstid været en søgt Konsulent i saa at sige alt, hvad der vedrører Travet. Allerede som ganske ung holdt han Foredrag om Hesteavl i Hesteejerforeningen; man vil endnu mindes hans ypperlige Foredrag om Propositioner ved „Travtidende“s første Diskussionsaften for to Aar siden; i Norge har han været Foredragsholder; i Stockholm skal han i December Maaned holde Instruktionskursus for Baneofficials fra hele Sverige; fra Aarhus kaldes der Gang paa Gang paa kam af de ivrige og interesserede Travfolk, der aldrig bliver mætte af Viden. Og hans Gerning har ikke været Ord alene; han har sat de moderne Maskinerier i Gang baa- de i Malmø, i Oslo og i Aarhus og lært saa godt fra sig, at det siden har kunnet klappe fuldt tilfredsstillende.

Marks-Jørgensen har altsaa alle Dage været Travet en god Mand, og alle, der

har med Travsporten herhjemme at bestille, har noget at takke ham for. Han træder ind paa den store Post i sin kraftigste Alder, vel udrustet med Kundskaber og Erfaring og endnu med vaagen Sans for og Forstaaelse af Nutidens Krav. Som han selv sagde det engang med en musikalsk Lignelse: „Hvis man ikke kan Palestrina og Sebastian Bach grundigt, saa lærer man aldrig i sit lille Liv at forstaa Arnold Schönberg“, med a. Ord, man skal begynde fra Bunden og lære alt det forbigangne at kende, thi saa kommer de nyeste Fænomener, hvor tossede de saa end ved første Øjekast kan tage sig ud, til at staa som ganske naturlige Produkter af den fremadskridende Tidsaand. Det er en ganske god Grundsætning at arbejde med, for den forener Konservatismens Forsigtighed med Radikalismens Vovemod, og begge Dele er der Brug for indenfor dansk Trav.

H. G. C.

SLAGET ER ENDT

Efter fuldbragt Kampdyst forlader Kærnetropperne Valpladsen i Charlottenlund. Flertallet er lettet for den forpligtede Oppakning — den velspækkede Tegnebog og vægtige Portemonix. I Vaabenhvilen til kommende Løbedag bliver der dog som Regel Tid til at sørge for at faa den totalisatormæssige Udrustning i Orden paany.